

THRILLER

NÁLEDÍ

CARIN GERHARDSEN

... když všechno přikryl sníh

metafora

Švédská autorka takzvané „Hammarbyjské série“ se vrací s napínavým příběhem, nominovaným na nejlepší detektivní román roku, plným intrik a naprosto nečekaných zvrátů.

Milenci udržující mimomanželský poměr jedou autem na odlehlé místo. Mladou ženu v nesnázích nečekaně sveze neznámý muž. Někdo se příliš rychle řítí po zasněžené silnici. Všichni projedou kolem stejné skalní strže. Jen jeden z nich ale nechá někoho zemřít.

Strhující thriller úspěšné švédské autorky s myslí ostrou jako břitva...

*„Neuvěřitelně napínavé!
Neuvěřitelně dobré!“*

– SVT Go kväll

Carin Gerhardsen

NÁLEDÍ

Přeložila Helena Matocha

metafora®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Det som göms i snö © 2018 Carin Gerhardsen

First published by Bookmark förlag, Sweden

Published by arrangement with Nordin Agency AB, Sweden

Translation © Helena Matocha, 2019

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2019

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-394-0 (ePub)

ISBN 978-80-7625-393-3 (pdf)

ISBN 978-80-7625-066-6 (print)

Obsah

2014 LEDEN

KAPITOLA 1 Jeanette	13
KAPITOLA 2 Sandra	17
KAPITOLA 3 Jan	20
KAPITOLA 4 Jeanette	21
KAPITOLA 5 Sandra	23
KAPITOLA 6 Jeanette	25
KAPITOLA 7 Sandra	27
KAPITOLA 8 Jeanette	29

2018 KVĚTEN

KAPITOLA 9 Sandra	35
KAPITOLA 10 Jeanette	41
KAPITOLA 11 Sandra	48
KAPITOLA 12 Jeanette	54
KAPITOLA 13 Sandra	61
KAPITOLA 14 Jeanette	69
KAPITOLA 15 Sandra	75

2014 LEDEN-ÚNOR

KAPITOLA 16 Jan	87
KAPITOLA 17 Sandra	90
KAPITOLA 18 Jan	94
KAPITOLA 19 Sandra	97
KAPITOLA 20 Jan	98
KAPITOLA 21 Sandra	100
OKAPITOLA 22 Jan	102
KAPITOLA 23 Sandra	106

2018 KVĚTEN

KAPITOLA 24 Sandra	113
KAPITOLA 25 Jeanette	118
KAPITOLA 26 Sandra	124
KAPITOLA 27 Jeanette	134
KAPITOLA 28 Sandra	141

2014 LEDEN-ÚNOR

KAPITOLA 29 Karl-Erik	149
KAPITOLA 30 Jeanette	153
KAPITOLA 31 Kerstin	161
KAPITOLA 32 Jeanette	168
KAPITOLA 33 Jan	173
KAPITOLA 34 Jeanette	178
KAPITOLA 35 Jan	181
KAPITOLA 36 Jeanette	183
KAPITOLA 37 Kerstin	190

2018 ČERVEN

KAPITOLA 38 Sandra	195
KAPITOLA 39 Jeanette	200
KAPITOLA 40 Sandra	205
KAPITOLA 41 Jeanette	212
KAPITOLA 42 Sandra	215
KAPITOLA 43 Jeanette	218
KAPITOLA 44 Sandra	220
KAPITOLA 45 Kerstin	228
KAPITOLA 46 Sandra	231

KAPITOLA 47 Kerstin	235	KAPITOLA 63 Jeanette	306
KAPITOLA 48 Sandra	239	KAPITOLA 64 Kerstin	308
KAPITOLA 49 Jan	245	KAPITOLA 65 Sandra	314
KAPITOLA 50 Kerstin	249	KAPITOLA 66 Kerstin	315
KAPITOLA 51 Sandra	253	KAPITOLA 67 Sandra	323
		KAPITOLA 68 Kerstin	329
2018 ČERVENEC		KAPITOLA 69 Sandra	332
KAPITOLA 52 Kerstin	263	KAPITOLA 70 Kerstin	342
KAPITOLA 53 Sandra	267	KAPITOLA 71 Jan	344
KAPITOLA 54 Jan	272	KAPITOLA 72 Sandra	346
KAPITOLA 55 Sandra	276	KAPITOLA 73 Kerstin	349
KAPITOLA 56 Kerstin	281	KAPITOLA 74 Jan	352
KAPITOLA 57 Sandra	284	KAPITOLA 75 Sandra	354
KAPITOLA 58 Jan	288	KAPITOLA 76 Jan	356
KAPITOLA 59 Kerstin	292	KAPITOLA 77 Sandra	362
KAPITOLA 60 Jeanette	296	KAPITOLA 78 Kerstin	367
KAPITOLA 61 Kerstin	298		
KAPITOLA 62 Jan	300	Poděkování autorky	373

Lež je jako sněhová koule –
čím dál se valí, o to je větší.

Martin Luther

JEDNAČTYŘICETILETÝ MUŽ BEZE STOPY ZMIZEL

Policie obdržela hlášení v úterý večer, kdy se s ní spojila příbuzná zmizelého. Muž údajně kolem osmé ráno odjel svým autem do práce ve Visby. Dopoledne strávil na pracovišti a odtud odešel kolem poledne. V odpoledních hodinách se nedostavil na domluvenou schůzku, a tak zaměstnavatel zkontaktoval jeho manželku, která muže nakonec nahlásila na policii jako pohřešovaného.

Policie ve spolupráci s rodinou a kolegy zmizelého určila možná místa, kam se mohl vydat. Bylo prohledáno i bezprostřední okolí mužova místa posledního pobytu, ale podle policie je komplikované provést organizovanější pátrací akci, protože prozatím chybějí jakékoli indicie. Mobilní tele-

fon pohřešovaného byl naposledy zaměřen nedaleko jeho pracoviště.

V době zmizení měl pohřešovaný na sobě černou bundu, světlou košili a tmavé kalhoty. Muž je 178 centimetrů vysoký, normální postavy, má tmavé, nakrátko ostříhané vlasy a hnědé oči.

Policie žádá veřejnost o jakékoli informace, které by se zmizením muže mohly souviset.

GOTLANDS ALLEHANDA

2014

LEDEN

KAPITOLA I

Jeanette

UVOLNILA SE, až když opustili frekventované silnice kolem Visby a dostali se na venkov. Neustále ten stejný stres, obava, že ji někdo pozná, když zrovna jede v cizím autě vedle cizího člověka. Lži v práci: náhlá pohotovost, návštěva zubaře, pozdní oběd s kamarádkou.

Člověk musí být vynalézavý, když skrývá zakázanou lásku, a taky musí umět dobře hrát divadýlko.

Jeanette si nemyslela, že by jí něco z toho šlo zvlášť dobře. A přesto tu s bušícím srdcem a rudými tvářemi obětovala veškeré svoje bezpečí a klid.

Co to vyvádí? Stojí to za to?

Kradmo si z boku prohlížela svého milence. Jak drží volant jednou oběma rukama a druhou ho jen uvolněně přidržuje palcem. Na hřbetu dlaně mu těsně pod poruchem kůže jasně vystupovaly žíly. Bdělým pohledem sledoval, co se děje na silnici a kolem. Hrudník mu stoupal a klesal pod bundou zapnutou až ke krku.

„Všechno v pohodě?“ zeptal se. „Nebo se někdo vyptával?“

„Řekla jsem, že jdu vybírat nové dlaždičky do koupelny.“

„Nikomu to nepřišlo divné?“

Jeanette zavrtěla hlavou.

„Vy budete předělávat koupelnu?“

„Ani nevím,“ odpověděla. „Asi.“

Co by asi tak dělali s novou koupelnou? Manžel si myslel, že nová koupelna by mohla od základu zlepšit jejich život, ale Jeanette potřebovala něco jiného. Očividně. Proto tady teď pro pár intimních chvil s někým jiným riskovala všechno důvěrně známé, všechno, na co byla zvyklá.

„Já taky nerad lžu kolegům,“ pokrčil muž rameny. „Tyhle dřívější odchody pod falešnou záminkou. Ale tak to holt je.“

Měli spolu poměr zhruba měsíc. Ani jeden už nemohl tvrdit, že to byla chvilková slabost. Několikrát do týdne se spolu takhle někam vytratili a Jeanette už nedokázala myslet na nic jiného.

V podstatě toho muže ani nijak zvlášť neznala. Pracovala v sousední budově v obchodě s nábytkem, on vedle provozoval opravnu aut. Nikam spolu nechodili, nikdy si nevolali, na parkovišti si nepředávali tajné zprávy. Co si potřebovali říct, to si vždycky sdělili tady v autě, vždycky přes den, a ukradený společný čas pak v práci někdy vykompenzovali přesčasem. Nikdo by neměl pojmout žádné podezření, takže se vlastně neměli čeho bát. Mohli se zcela poddat vášni toho druhého, teple jeho těla a touze po další schůzce.

„Tak to holt je,“ zopakovala po něm Jeanette. „Ale bude to tak i dál?“

Muž se usmál.

„Co si o tom myslíš ty? Stačí ti to, nebo máš odvalu se vrhnout do něčeho úplně nového?“

Jeanette nevěděla, co na to říct. Má *on* odvalu udělat ten krok a opustit všechno staré? Její odpověď závisela na té jeho. Nehodlala mu dopřát ten pocit, že přesně ví, jak na tom je, jestliže jí dopředu neposkytne nějaké záruky.

⁺
V tuto chvíli prožívali vášnivou lásku. Jeanette si připadala jako nemocná, v noci nemohla spát a přes den se nedokázala soustředit. Ale zůstane to tak i potom, co si upřímně promluví s manželem, požádá o rozvod a přeměnění svůj domov na válečnou zónu? Ustojí to tahle nová bouřlivá láska? Případně jak dlouho?

Možná potřebovala nějaké ujištění. Důkaz, že ještě stojí za lásku, že se s ní někdo chce milovat. Teď ho má a možná to tak stačí. Díky tomuhle muži teď má tolik energie a radosti ze života, že to její dřímající existenci vtisklo úplně nový rozměr. Nutně to ale nemuselo znamenat, že se vzdá svého domova a finančních jistot a obrátí se zády k manželovi, jemuž přísahala lásku až do smrti. Tohle bylo počáteční okouzlení a Jeanette to dobře věděla. Celkem si dokázala představit, že od toho upustí, vrátí se domů a bude spořádaná manželka.

Aspoň si to namlouvala. Ale už teď si představovala vůni nahého těla svého milence, teplo jeho dechu a vzrušené sténání, které brzy naplní auto.

Přesto byla rozpolcená. Připadala si trapně, když tady jako školačka snila o budoucnosti, která skoro určitě ani neexistuje. Cítila se špinavá. Lže a podvádí, a to všechno jen kvůli pár prchavým chvilčkám vášně párkrát do týdne. Její milenec to měl přesně naopak. Ten si ze života nic nedělal a na rtech mu pořád hrál úsměv. Kdyby se s ním Jeanette rozešla, našel by si jiný objekt potěšení a dál by se všemu smál.

Blížili se k místu, kde se hodlali milovat, a oběma se pomalu zrychloval tep. On jí položil ruku na stehno a Jeanette se jen sotva ovládala. Nejradši by ze sebe servala oblečení a vrhla se na něj, začala ho líbat a nechala se objímat, zatímco by ji zaplavovaly vlny horka.

Nebe se zatáhlo, začalo lehce sněžit. Podle předpovědi se námraza měla utvořit až v noci, ale silnice vypadala kluzká už teď. Zrovna se blížili ke starému vápencovému lomu u Madvaru. Pneumatiky na moment ztratily kontakt s vozovkou a auto se v tu chvíli málem dostalo do smyku.

KAPITOLA 2

Sandra

OBLOŽENÁ TAŠKAMI STÁLA na parkovišti před obchodním domem a proklínala vlastní hloupost. Dneska se konečně dostala do obchodu, kde chtěla ve slevě pořídit vánoční ozdoby a venkovní osvětlení. Jenže přitom pustila z hlavy, že toho jako obvykle nakoupí mnohem víc, i když má auto v servisu a zrovna dneska pro ni nemůže zajet ani její táta. Původně nechtěla koupit víc, než co bude schopná odvézt autobusem, ale teď tu stála ověšená věcmi jako mezek.

Na zemi byla mokrá sněhová břečka, takže se Sandře nechtělo tašky a krabice pokládat. Taky neměla rukavice; ráno, když odcházela z domova, bylo mnohem větší teplo.

Už dvakrát si zavolala taxi a pokaždé jí na dispečinku slíbili, že vůz dorazí do několika minut. Když znovu pokládala nákup na zem a vytáčela číslo, uběhlo těch minut už čtyřicet.

„To snad nemyslíte vážně,“ vyštěkla a snažila se znít našťavaně, ačkoli byla spíš jen unavená. „Já bydlím mimo město, přece nemůžu jít pěšky až do Vejdhemu.“

„To je divné,“ pronesl hlas na druhém konci linky. „To muselo dojít k nějakému nedorozumění. Upřednostním vaši objednávku a posílám vám tam okamžitě vůz.“

Nedorozumění, to teda jo, Sandra měla nejspíš v tu chvíli operátorovi sdělit něco pepného. Ale nikdy ne-

byla zvláště úderná, spíš nesmělá, a tak zdvořile poděkovala a položila to. Ztěžka si povzdechla, rezignovaně si změřila horu nakoupených věcí a neobratnými zmrzlými prsty si pustila video na Youtube, aby si nějak zkrátila čekání.

Video se ještě ani nenačetlo a před Sandrou se najednou objevil nějaký muž. Zahlédla ho před chvilkou, minul ji a rychlým krokem mířil od obchodu k autu. Ale očividně si to rozmyslel a vrátil se.

„Říkala jste, že jedete do Vejdhemu?“ zeptal se.

Vypadal mile, hustými tmavými vlasy a prošedivělými spánky jí připomínal mladší verzi jejího táty.

„Ano,“ odpověděla Sandra. „Už tu čekám na taxík čtyřicet minut, ale pořád nepřišel.“

„To se vyřeší,“ řekl muž. „Jedu tím směrem, můžete se svézt se mnou.“

Pak se sklonil, aby posbíral její věci. Povedlo se mu pobrat všechno a zamířil k autu.

„Díky,“ pronesla Sandra s úlevou a šla za ním. „To je od vás milé. Tak abych zrušila ten taxík.“

„Máte pocit, že si to zaslouží?“ usmál se muž.

Sandra na to nic neřekla, taxislužbě pochopitelně nic nedlužila.

Muž naložil tašky do kufru auta a podržel Sandře dveře. Ta nasedla a začala si dýchat na prsty, aby v nich znovu probudila život.

„To se ale ochladilo,“ poznamenala, když vyjeli.

„To je ta *vlna sibiřského mrazu*,“ citoval muž ironicky alarmující titulek z bulvárních novin.

Měl smysl pro humor, to vždycky ulehčí každý rozhovor. Přece jenom spolu teď stráví nějakou chvíli v autě.

„Bydlíte někde kolem Vejdhemu?“ zeptala se Sandra.